

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010731
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010731.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej V. O., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 29. apríla 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavoja Sendeckého a JUDr. Petra Chovanku, o odvolaní obžalovanej V. O., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 11.12.2014, sp.zn. 4T/53/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej V. O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Zvolen uznal označeným rozsudkom obžalovanú V. O. vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 12.12.2013 v čase o 15.30 h na ulici M. R. Štefánika vo Zvolene, okres Zvolen ako viedla ako vodička OMV tov. zn. Audi A6, ev. č. A. XXX V., v smere od MÚ Zvolen k Domovu sociálnych služieb Zvolen, pričom nedala prednosť chodkyňi M.. M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. W. XX, prechádzajúcej po riadne označenom priechode pre chodcov, pričom narazila ľavou prednou časťou vozidla do chodkyne, pri ktorej zrážke došlo k zraneniu chodkyne M.. M. F., a to pomliaždeniu oboch členkových kĺbov ľahkého stupňa, pomliaždeniu pravého predkolenia ťažšieho stupňa a zlomenine V. rebra vľavo s dobou liečenia a práceneschopnosti 6 až 8 týždňov.

Za to obžalovanej uložil podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. jej výkon takto uloženého trestu odňatia slobody podmienčne odložil a § podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu na dvanásť mesiacov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. jej uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere dvanásť mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd prvého stupňa rozhodol aj o uplatnených nárokoch na náhradu škody tak, že obžalovanej uložil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, a to:

M.. M. F., nar. XX.XX.XXXX v R. D. C., trvale bytom C.

W. XX škodu vo výške 1.825,69 Eur,

Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., so sídlom Bratislava, Mamateyova č. 17, IČO:

35 937 874 škodu vo výške 1.103,27 Eur,

Sociálnej poisťovni, so sídlom Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8 - 10, IČO: 30807484

škodu vo výške 894,23 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. zároveň odkázal poškodenú M.. M. F., nar. XX.XX.XXXX v R. D. C., trvale bytom C. W. XX so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaná V. O., a to písomnými podaniami zo dňa 15.12.2014, 23.02.2015 a 21.04.2015, v posledných dvoch prípadoch prostredníctvom svojej obhajkyne. Vo všetkých zhodne argumentovala tým, že sa necíti byť vinnou zo spáchania stíhaného prečinu, chodkyňa jej náhle vošla na priechod pre chodca, pričom jej vo výhľade na vozovku bránilo oproti idúce auto, ktoré už priechode pre chodcov minulo. Poukázala na to, že poškodená M.. M. F. ako účastníčka cestnej premávky mala povinnosť predvídať, či vstupom do vozovky neohrozí ostatných účastníkov cestnej premávky. Zaregistrovala ju, až keď bola vo vzdialenosti asi troch

metrov od priechodu pre chodcov, pričom poškodená bola meter pred stredom vozovky. Išla rýchlosťou 30 km/h, ihneď začala brzdiť. Zároveň vyslovila domnienku, že poškodená mala v ruke mobilný telefón a nevenovala sa bezpečnému prechodu cez vozovku. Poukázala na obsah posudku znalca O. O. V., ktorý zranenia poškodenej označil ako stredne ťažké, pričom priemerná dĺžka práceneschopnosti pri tomto type úrazu je štyri až päť týždňov pri sedavom spôsobe zamestnania. Trvalé následky taký druh a stupeň poranení poškodenej nezanecháva. Navyiac ošetrojúci chirurg Nemocnice vo Zvolene O. B. konštatovala, že u poškodenej šlo o ľahké zranenie s dobou práceneschopnosti asi štyri týždne. Odvolateľka zvýraznila aj obsah znaleckého posudku autora ZNALEX, spol. s r.o. Zvolen. Záverom svojho odvolania (zo dňa 21.04.2015) navrhla zrušenie napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v celom rozsahu s tým, aby bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. s tým, aby vo veci krajský súd rozhodol sám a alternatívne buď upustil od jej potrestania alebo jej uložil podmienený trest odňatia slobody a trest peňažný. Vyslovila nesúhlas s prípadným uložením trestu zákazu činnosti vzhľadom na to, že aj samotná poškodená mala podiel na vzniku dopravnej nehody a navyiac zvýraznila skutočnosť, že má maloletú dcéru, ktorú pravidelne vozí na aute do základnej školy a teda vodičský preukaz potrebuje. V prípade, že by jej bol uložený trest zákazu činnosti, vznikol by jej v tejto súvislosti problém.

Krajský súd v Banskej Bystrici z podnetu odvolania obžalovanej V. O. podľa § 317 ods. 1/ Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a v tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovanej nebolo dôvodne podané.

Primárne je z pohľadu krajského súdu nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny, oboch uložených trestov a náhrady škody. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávánemu prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.11.2014 vykonal výsluch obžalovanej V. O., svedkýň M. M. F. (zároveň poškodenej), O. M. G., U. O., dňa 11.12.2014 doplnil dokazovanie opätovným výsluchom svedkyne M. M. F., vykonal výsluch znalca L. A. S., autora písomného znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy a strojárstva a zároveň konateľa spoločnosti ZNALEX, spol. s r.o. Nakoniec na podklade ust. § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, najmä záznam z dopravnej nehody, zápisnicu o obhliadke miesta dopravnej nehody, zápisnicu o vyšetrovacom pokuse s fotodokumentáciou, lekársku správu, evidenčnú kartu vodiča, správy na obžalovanú a aktuálny odpis registra trestov, týkajúci sa jej osoby. Po takto vykonanom dokazovaní dospel súd prvého stupňa k správne skutkovému a najmä právnemu záveru, že obžalovaná zisteným konaním dňa 12.12.2013 poškodenej M. F. spôsobila z nedbanlivosti ťažkú ujmu na zdraví, čím spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák.

K odvolacím námietkam obžalovanej krajský súd stručne konštatuje, že vo veci nezistil žiadnu významnú skutočnosť, ktorá by výpoveď poškodenej M. M. F. akýmkoľvek spôsobom spochybňovala, pričom podporne bol vo veci vykonaný i dôkaz, a to závermi písomného znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy. Podrobne sa týmito dôkazmi zaoberal v odôvodnení svojho rozhodnutia (strany 3 až 6) súd prvého stupňa, toto odôvodnenie si krajský súd v plnom rozsahu osvojuje a bolo by nadbytočné z pohľadu krajského súdu túto argumentáciu znovu opakovať. Nepochybne k stretu osobného motorového vozidla obžalovanej s poškodenou M. M. F. ako chodkyňou došlo na priechode pre chodcov, ktorý bol riadne vyznačený dopravným značením. Správne súd prvého stupňa konštatoval, že zo strany obžalovanej došlo zisteným konaním k porušeniu povinnosti vodiča, vyplývajúcich z obsahu ust. § 4 ods. 1 písm. e), f) Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Obžalovaná v kritických okamihoch bola povinná pohybovať sa primeranou rýchlosťou, dbať na zvýšenú opatrnosť pred priechodom pre chodcov a poškodenej, ktorá už vstúpila na vozovku dať prednosť, vzhľadom na to, že ju nesmela ohroziť. Vo vzťahu k ďalšej argumentácii odvolateľky krajský súd konštatuje, že poškodená M. M. F. bola v dôsledku zranení, ktoré utrpela pri dopravnej nehode, preukázateľne práceneschopná 43 dní a teda s poukazom na obsah ustanovení § 142 ods. 1 Tr. zák., § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zák. a § 123 ods. 4 Tr. zák. utrpela dlhšie trvajúcu poruchu zdravia a tak jej bola spôsobená ťažká ujma na zdraví. Nad rámec odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd zvýrazňuje zistenie, zistiteľné

z obsahu evidenčnej karty vodiča, týkajúcej sa osoby obžalovanej, keď tejto bolo udelené vodičské oprávnenie 27.10.2009 a od tohto dátumu až po dátum vypracovania tejto evidenčnej karty sa dopustila viacerých priestupkov, pričom len za rýchlosť jazdy jej boli uložené blokované pokuty v štyroch prípadoch, dňa 13.04.2012 dokonca v sume 300,- Eur. Takéto zistenie poslúžilo výrazne v neprospech odvolateľky, pokiaľ sa odvolaním domáhala neuloženia trestu zákazu činnosti.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanej, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon umožňuje v sankcii ust. § 157 ods. 1 Tr. zák. jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až dva roky. Prvostupňový súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody za použitia § 38 ods. 2,3 Tr. zák. pri zistení poľahčujúcej okolnosti spočívajúcej v zistení, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život. Vymeral jej 6-mesačný trest odňatia slobody, t.j. na dolnej hranici zákonom stanovenej, no upravenej trestnej sadzby (odňatie slobody od šesť mesiacov do osemnásť mesiacov), zohľadňujúc všetky okolnosti prípadu, na ktoré bol zo zákona povinný prihliadnuť. Správne okresný súd na strane obžalovanej zistil splnenie podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., výkon uloženého trestu odňatia slobody jej podmiennečne odložil v súlade so zákonom, pričom jej určil primeranú skúšobnú dobu podmiennečného odsúdenia v trvaní dvanásť mesiacov. Takto uložený mierny trest obžalovanej musí byť pre ňu ponaučením, aby sa v budúcnosti vyhla akémukoľvek protiprávnemu konaniu, najmä však na úseku cestnej dopravy, po vykonaní trestu zákazu činnosti. Takýto trest jej prvostupňový súd uložil v súlade ust. § 61 ods. 1,2 Tr. zák., pričom takú výmeru vzhľadom na obsah evidenčnej karty vodiča považoval krajský súd skôr za mierny.

Keďže prvostupňový súd nepochybil ani vo výrokoch, ktorými obžalovanú zaviazal k povinnosti nahradiť škodu spôsobenú trestným činom, poškodená M. M. F., Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava a Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, si svoje nároky uplatnili včas a zákonom predpokladaným spôsobom, s poukazom na už uvedené, krajský súd odvolanie obžalovanej, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.